

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1918-1921 : L
84:1 - 8**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

2628

Falun * 14.2.1918

Käraste !

Jag tyckte , att det var synd om dig , då jag läste ditt brev , för att du är så rädd. Men annars är det ju ingen möjlighet , att komma till någon överensstämmelse för oss i Finlandsfrågan. Skulle jag utveckla min ståndpunkt , skulle det för resten bli nästan ord för ord detsamma som Ellen Key skrev i sin sednaste finlandsartikel i Dagens Nyheter.

Jag vet , att regeringen skickar litet vapen, men det är väl minimalt, eftersom man inte upphör att ropa på mer. Det värsta av allt är i mitt tycke , att regeringen går smygvägar och inte törns handla öppet i rädsla för arbetarhoparna i en sak , där dessa ha orätt eller kanske rättare sagt äro illa upplysta. Jag tror nog, att frassarna skola bli häpna över att de ha en sådan makt och att de skola bli xxxxxxxxxx ivriga att använda den. Jag kan ju förstå , att när de röda i Finland kunna sätta upp hela arméer så kunna de inte vara alla dåliga, förfallna individer. Men det är väl bara ett litet fåtal. ^{av de värdslösa} När man har rysk soldatesk till hjälp, och så alla luffare och slika element går med , så blir det nog snart en väldig skara. I alla fall märks det ju , att de sansade helt och hållet ha förlorat makten. Att jag inte ett ögonblick har ångrat , att jag skrev under adressen kan du väl förstå, även om regeringen kan finna en bättre utväg, och medling är ju bättre än vapensändning , så är jag viss om att den inte hade gjort något alls om inte påtryckningen hade varit. Vi ha ju hela tiden måst sitta stilla. Vi ha inte kunnat hindra belgiens störning och inte undervattensst.

8
eller någon annan gräslighet. Nu kommer ett tillfälle för oss att kunna göra något, vi skulle ha sluppit undan med litet vapensändning och nu göra vi ingenting. Det är kolossalt enerverande.

Annars har jag ju inte kunnat låta bli att glädja mig åt freden, fastän jag märker, att ingen frågar efter den. Men det är dock en förändring, det är en möjlighet, att det ena folket efter det andra nu slipper ut ur krigstillståndet. Rumänien får väl nu fred, troligen också Bulgarien och Serbien. Kanske hela västfrontoffensiven blir inställd. Det är min stora önskan.

I Stockholms Dagblad, som du ju inte läser stod det att ett par engelska officerade, som hade varit i Zysland voro förfärligt uppskakade över tillståndet där. "Det måste nu bli slut på kriget", sade de, när de nu foro genom Stockholm. "England, Frankrike och Tyskland måste förena sig om att göra slut på mördandet och oredan." Ja, det har jag tyckt länge. Det var också intressant, att läsa Ellens utredning om att en revolution, som övergått till pöbelvälde, inte mer kan göra någon nytta, utan bara förstör sig själv. Hon gör skillnad på revolution och revolution. Det hade jag aldrig trott henne om. Socialdemokraten gör det också, men inte borgmästar Lindhagen ännu. Nu tror jag för min del, att folken få ta sig väl i akt annars kan det efter detta krig komma en tid av stillastående och förtryck, som under den heliga alliansen.

Jag tror nu visserligen, att den laglydiga, hederliga arbetsklassen kommer upp i de valburghas led. De få höga löner, del i vinsten och socialt anseende. Och jag tror, att de, som nu äga något, komma, att bli svårt beskattade och väl även få underkasta sig konfiskationer av överflödig egendom. Men för resten tror jag, att de understa lagren komma att hållas i strängtukt, sedan de nu ha fått visa vad de förmå. Den stora världsorganisationen för en varaktig fred kan nog komma, att bli en mycket kraftig dämpare, just en ny helig Allians.

Jag är nog bättre, men snuvan är ännu kvar. Och ögat tror jag aldrig går ner igen. Jag tar kina, som jag skrev och det susar förfärligt, så att jag känner mig aldrig fullt normal. Jag ligger ordentligt och det är det åtminstone inte något obehag med. Jag hoppas att du nu är bättre, det förefaller naturligt oroligt i ditt brev. Din Sleva